

PATENTNI SPIS BR. 80

Milan Stanojević, Beograd.

Automatsko kvačilo za vagone.

Prijava od 22. marta 1921.

Važi od 1. maja 1921.

Predmet ovog pronalaska je aparat za automatsko zakačinjanje vagona.

Ovaj aparat se sastoji:

1. Iz jedne gvozdene kutije (A) u kojoj leži karika (E), koja je pričvršćena za osovinu (N) i zajedno je sa osovinom pokretna. Osovina je pomoću opruge (M), koja se nalazi sa obe strane kutije, prinudjena na povratak u prvobitno stanje, posle svakog gibanja koje bi bilo prouzrokovano otkaćivanjem ili zakaćivanjem.

2 Drugi sastavni deo je poluga (F) sa po jednim kljunom na oba kraja. Ova poluga pri sudaru ulazi u kutiju sa jednim kljunom, diže kariku iste u vis i pošto je kljun dovoljno prodro karika se pomoću opruge spusti i zakaći kljun čime je i vagon zakaćen.

Poluga sa kljunom je pomična t. j. ona nije u stalnoj vezi sa vagonom, nego se skida po potrebi

3. Ručica (g) sa strane vagona spojena je sa osovinom na kojoj je karika učvršćena i služi za otkaćivanje vagona, tako otpada

potreba da manevrist ulazi između pufera

Na svakom kraju od vagona montirana je čvrsto jedna kutija (Fig. 1) tako da u zakaćenom stanju aparat predstavlja dve istovetne kutije, koje su međusobno zakaćene jednom polugom sa dva kljuna..

Ovaj aparat je predstavljen sematički na priloženom crtežu u kome pokazuje:

Fig. 1 kutiju montiranu sa karikom, polugom sa kljunom i osovinom sa ručicama.

Fig. 2. jednu stranu poluge sa kljunom, njen plan (a) i profil (c).

Patentni zahtevi:

1. Aparat za automatsko zakačinjanje vagona odlikuje se time, što se pritiskom vagona kljun F. automatski zakaćinje za kariku E.

2. Što se odkaćivanje vagona vrši sa spoljne strane vagona ručicom g, pri čemu se karika — koja je utvrđena na osovinu — oslobadja kljuna podizanjem u vis; i to pod uslovom da predhodno lokomotiva približi vagone i omogući to oslobodjenje.

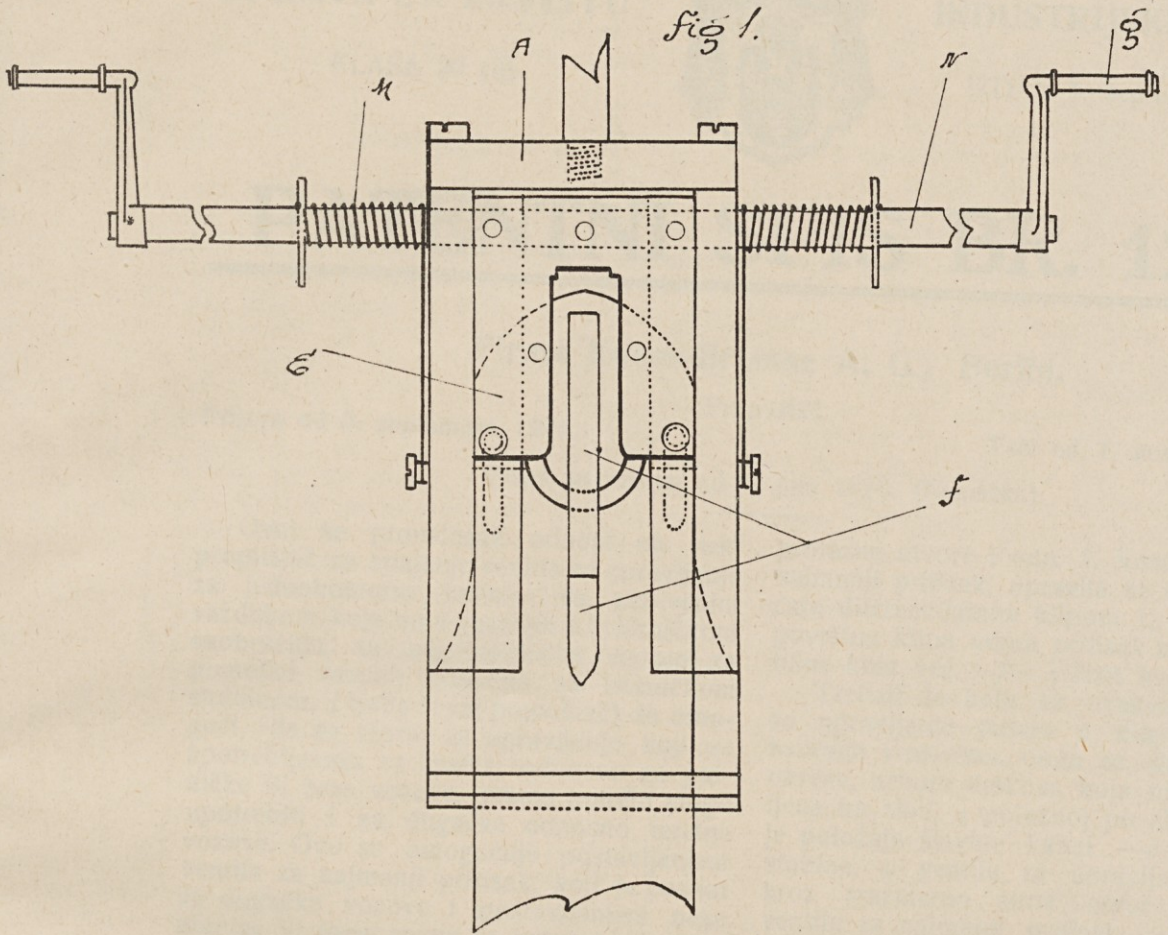

fig. 2

